Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (kaheksas koda)

14. november 2012 *

Konkurents — Haldusmenetlus — Tühistamishagi — Kontrollimise käigus vastu võetud aktid — Vahemeetmed — Vastuvõetamatus — Kontrollimise määramise otsus — Põhjendamiskohustus — Privaatsfääri puutumatuse kaitse — Piisavalt veenvad andmed — Kohtulik kontroll

Kohtuasjas T-135/09,

Nexans Prantsusmaa SAS, asukoht Pariis (Prantsusmaa),

Nexans SA, asukoht Pariis,

esindajad: *solicitor* M. Powell, advokaat J-P. Tran Thiet ja *barrister* G. Forwood,

hagejad,

versus

Euroopa Komisjon, esindajad: X. Lewis ja N. von Lingen, hiljem N. von Lingen ja V. Di Bucci,

kostja,

mille ese on esiteks nõue tühistada komisjoni 9. jaanuari 2009. aasta otsus K(2009) 92/1, millega kohustatakse Nexans SA-d ja tema tütarettevõtjat Nexans France SAS-i alluma kontrollimisele vastavalt nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määruse (EÜ) nr 1/2003 [EÜ] artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise kohta (EÜT 2003, L 1, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205) artikli 20 lõikele 4 (Juhtum COMP/39.610); teiseks nõue, millega palutakse Üldkohtul tunnistada ebaseaduslikuks selle kontrollimise käigus tehtud komisjoni otsus kopeerida teatavate arvutifailide kogu sisu, et seda oma tööruumides uurida; kolmandaks nõue tühistada komisjoni otsus küsitleda Nexans France'i töötajat kontrollimise ajal ja neljandaks nõue, millega palutakse Üldkohtul määrata komisjoni suhtes teatavaid meetmed,

ÜLDKOHUS (kaheksas koda),

koosseisus: koja president L. Truchot, kohtunikud M. E. Martins Ribeiro ja H. Kanninen (ettekandja),

kohtusekretär: ametnik J. Weychert,

arvestades kirjalikus menetluses ja 19. oktoobri 2011. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: inglise.

otsuse

Vaidluse aluseks olevad asjaolud

1 Hagejad Nexans SA ja tema 100% tütarettevõtja Nexans France SAS on Prantsuse äriühingud, kes tegutsevad elektrikaablite sektoris.

2 9. jaanuari 2009. aasta otsusega K(2009) 92/1 määras Euroopa Ühenduste Komisjon Nexansi ja kõikide tema poolt otse või kaudselt kontrollitavate ettevõtjate, seal hulgas Nexans France'i suhtes kontrollimise vastavalt nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määruse (EÜ) nr 1/2003 [EÜ] artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise kohta (EÜT 2003, L 1, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205) (edaspidi „kontrolliotsus") artikli 20 lõikele 4.

3 Kontrolliotsuse artikkel 1 on sõnastatud nii:

„Nexans […] ja kõik tema poolt otse või kaudselt kontrollitavad ettevõtjad, sealhulgas Nexans France […] on käesolevaga kohustatud alluma kontrollimisele seoses [tema] (nende) võimaliku osalemisega [EÜ …] artikliga 81 vastuolus olevates konkurentsivastastes kokkulepetes ja/või kooskõlastatud tegevustes, mis puudutavad elektrikaablite ja nendega seotud materjali tarnimist, kaasa arvatud muu hulgas veealused kõrgepinge elektrikaablid ja teatavatel juhtudel maa-alused kõrgepinge elektrikaablid, ning mis seisnevad kooskõlastatud pakkumuste esitamises hankemenetlustes, klientide jagamises ja nende toodete tarnimist puudutava tundliku äriteabe ebaseaduslikus vahetamises.

Kontrollimine võib aset leida kõikides ettevõtja kontrollitud asukohtades […]

Nexans […] ja kõik tema poolt otse või kaudselt kontrollitavad ettevõtjad, seal hulgas Nexans France […] on kohustatud lubama komisjoni ametnikel ja muudel komisjoni poolt kontrollimise läbiviimiseks volitatud isikutel ning liikmesriigi konkurentsiasutuse ametnikel ja muudel liikmesriigi konkurentsiasutuse poolt nende abistamiseks volitatud või sel eesmärgil nimetatud isikutel siseneda tavapärasel tööajal kõikidesse oma ruumidesse ja transpordivahenditesse. Ametnike või muude volitatud isikute nõudel tuleb kontrollimiseks esitada raamatupidamis- ja muud äridokumendid olenemata sellest, millisel andmekandjal neid hoitakse, võimaldades neid kohapeal uurida ja teha või saada sellistest raamatupidamis- või muudest dokumentidest mis tahes kujul koopiaid või väljavõtteid. Kontrollimise ajal ja sellises ulatuses, mis on vajalik kontrolli läbiviimiseks, peab olema lubatud pitseerida äriruume ning raamatupidamis- ja muid dokumente. Ametnike või isikute nõudel tuleb kohapeal viivitamata anda kontrollimise eseme ja eesmärgi kohta suulisi selgitusi, lubades anda selliseid selgitusi töötajate esindajal või mis tahes töötajal. Neid selgitusi tuleb lubada salvestada mis tahes vormis."

4 Kontrolliotsuse artiklis 2 täpsustab komisjon, et kontrollimine võib alata 28. jaanuaril 2009. Mainitud otsuse artiklis 3 märgib komisjon, et kontrolliotsus tehakse selle adressaadiks olevale ettevõtjale teatavaks vahetult enne kontrollimist.

5 Kontrolliotsuse põhjendused on järgnevad:

„Komisjon on saanud informatsiooni, et elektrikaablite tarnijad, sealhulgas ka käesoleva otsuse adressaadid, osalevat või olevat osalenud kokkulepetes ja/või kooskõlastatud tegevustes, mis puudutavad elektrikaablite ja nendega seotud materjali tarnimist, kaasa arvatud muu hulgas veealused kõrgepinge elektrikaablid ja teatavatel juhtudel maa-alused kõrgepinge elektrikaablid, ning mis seisnevad kooskõlastatud pakkumuste esitamises hankemenetlustes, klientide jagamises ja nende toodete tarnimist puudutava tundliku äriteabe ebaseaduslikus vahetamises.

[…]

Vastavalt komisjonile laekunud teabele on need kokkulepped ja/või kooskõlastatud tegevused […], mida on rakendatud vähemalt alates aastast 2001, jõus veel ka käesoleval ajal. […Neil] on tõenäoliselt ülemaailmne ulatus.

Kui selgub, et need väited on põhjendatud, kujutavad eespool kirjeldatud kokkulepped ja/või kooskõlastatud tegevused endast [EÜ] artikli 81 väga raskeid rikkumisi.

Selleks, et komisjon saaks teha kindlaks kõik asjaolud seoses eeldatavate kokkulepete ja kooskõlastatud tegevustega ning konteksti, milles need on aset leidnud, tuleb läbi viia kontrollimine vastavalt […] määruse nr 1/2003 artiklile 20.

[…]"

6 Kolmapäeval, 28. jaanuaril 2009 saabusid komisjoni inspektorid (edaspidi „inspektorid") koos (Prantsusmaa) konkurentsiasutuse esindajatega Nexans France'i ruumidesse, et viia läbi kontrollimine vastavalt määruse nr 1/2003 artikli 20 lõikele 4 (edaspidi „kontrollimine"). Kontrolliotsus tehti ettevõtjale teatavaks ja viimane andis inspektorite käsutusse ühe koosolekuruumi. Hagejate volitatud advokaat abistas neid kõikides kontrollimist puudutavates toimingutes.

7 Inspektorid avaldasid soovi uurida Nexans France'i teatavate töötajate, st A ([*konfidentsiaalne*] [1] – „Kõrgepinge" osakond), B ([*konfidentsiaalne*] – „Kõrgepinge" osakond) ja C ([*konfidentsiaalne*] – „Maismaa kõrgepinge" kaubandusüksus) dokumente ja arvuteid. Inspektoritele anti teada, et C on koos oma arvutiga reisil ja et ta naaseb alles reedel, 30. jaanuaril 2009.

8 Kõigepealt uurisid inspektorid paberdokumente A, B ja C tööruumides ning samuti nende ühise assistendi tööruumis. Seejärel tegid nad koopiad A, B ja D ([*konfidentsiaalne*] – „Kõrgepinge" osakond) arvutite kõvaketastest. Selleks, et teostada neis arvutites sisaldunud informatsioonis võtmesõnaotsingut, kasutasid nad tarkvara, mis reastas selle teabe öö jooksul.

9 Kontrollimise teisel päeval, neljapäeval, 29. jaanuaril 2009 uurisid inspektorid C ja E ([*konfidentsiaalne*] – „Kõrgepinge" osakond) tööruumidest leitud dokumente, A, B ja E kirjavahetust ning A, B ja D arvutite kõvaketaste koopiaid.

10 B teavitas inspektoreid, et ta pidi 29. jaanuari 2009. aasta õhtul C-ga kohtuma. Ta tegi ettepaneku võtta C arvuti ja tuua see järgmisel hommikul Nexans France'i ruumidesse, mida ta ka tegi.

11 Kontrollimise kolmandal päeval, reedel, 30. jaanuaril 2009 andsid inspektorid hagejatele teada, et nad soovivad küsida C-lt selgitusi teatavate dokumentide kohta, eelkõige peamiselt A arvutist leitud kirjade kohta, mille saaja, saatja või koopia saaja C oli. Pärastlõunal vastas C kahe hagejate advokaadi juuresolekul inspektorite küsimustele. Need küsimused ja vastused kanti kontrollimise protokolli lisasse, millele hagejate esindajad kirjutasid alla.

12 Samamoodi uurisid inspektorid reede, 30. jaanuari 2009. aasta päeval C arvuti kõvaketta sisu ja taastasid nende arvates uurimises olulisi faile, dokumente ja kirju, mis olid kustutatud kontrollimise alustamise ja 30. jaanuari 2009. aasta vahelisel ajal. Nad kopeerisid kaks kogumit kirju kahele andmesalvestusseadmele (edaspidi „andmesalvestusseadmed"). Samuti kopeerisid nad kahele andmesalvestusseadmele A arvutist leitud kogumi kirju. Need neli andmesalvestusseadet pandi pitseeritud ja seejärel hagejate esindajate poolt allkirjastatud ümbrikesse. Inspektorid otsustasid viia need ümbrikud komisjoni tööruumidesse Brüsselis (Belgia). C arvuti ja üks tema tööruumist leitud andmesalvestuskandja pandi kappi, mille inspektorid pitseerisid. Seejärel kustutati infost otsingu

1 — Konfidentsiaalsed andmed on kustutatud.

tarbeks kasutatud komisjoni arvutite kõvakettad. Lõpuks teatasid inspektorid hagejatele, et nad annavad teada kontrollimise jätkumise kuupäeva. Hagejad märkisid, et nad eelistaksid, et C arvuti kõvaketta võimalik kontrollimine toimuks Nexans France'i, mitte aga komisjoni tööruumides.

13 Inspektorid naasid Nexans France'i ruumidesse teisipäeval, 3. veebruaril 2009. Nad avasid pitseeritud kapi, milles oli C tööruumist leitud andmesalvestusseade ja tema arvuti. Nad uurisid andmesalvestusseadet kohapeal, trükkisid ja võtsid endale andmesalvestusseadmelt saadud kaks dokumenti ning andsid selle seadme hagejate esindajatele tagasi. Seejärel tegid nad C arvuti kõvakettast kolmele andmesalvestuskandjale kolm koopiat. Hagejate esindajate nõudel andsid inspektorid ühe kolmest andmesalvestuskandjast neile ja kaks ülejäänut asetati pitseeritud ümbrikesse, mille nad viisid Brüsselisse, olles eelnevalt sedastanud asjaolu, et hagejad vaidlustasid selle toimingu õiguspärasuse. Inspektorid märkisid, et pitseeritud ümbrikud avatakse üksnes komisjoni ruumides hagejate esindajate juuresolekul.

14 Nexans France'i ruumides pitseeritud ümbrikud, mis sisaldasid andmesalvestusseadmeid, avati 2. märtsil 2009 komisjoni tööruumides hagejate advokaatide juuresolekul. Inspektorid uurisid andmesalvestusseadmetes sisaldunud dokumente ja trükkisid paberile need, mida nad pidasid uurimise jaoks olulisteks. Nende dokumentide teine paberkoopia ja nimekiri nendest dokumentidest anti hagejate advokaatidele. See toiming jõudis lõpule 11. märtsil 2009. Tööruumid, kus dokumente ja andmesalvestusseadmeid uuriti, pitseeriti hagejate advokaatide juuresolekul iga tööpäeva lõpus ja avati uuesti järgmisel päeval, taas nende juuresolekul.

Menetlus ja poolte nõuded

15 Hagejad esitasid käesoleva menetluse algatamiseks hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 7. aprillil 2009.

16 Kuna Üldkohtu kodade koosseisu muudeti, nimetati ettekandja-kohtunik kaheksandasse kotta, millele käesolev kohtuasi seetõttu lahendamiseks määrati.

17 14. jaanuari 2011. aasta kirjas palusid hagejad lisada toimikusse kaks Euroopa Inimõiguste Kohtu otsust, mis tehti pärast repliigi esitamist ja mis on hagi vastuvõetavuse analüüsimisel asjakohased (Euroopa Inimõiguste Kohtu 21. detsembri 2010. aasta otsused kohtuasjas Primagaz *vs*. Prantsusmaa, hagiavaldus nr 29613/08, ja kohtuasjas Société Canal Plus *vs*. Prantsusmaa, hagiavaldus nr 29408/08) ning millega Üldkohus 26. jaanuari 2011. aasta otsusega nõustus. Üldkohus palus komisjonil esitada nende kohtuotsuste kohta oma seisukohad, mida komisjon ettenähtud tähtaja jooksul ka tegi.

18 Ettekandja-kohtuniku ettekande põhjal otsustas Üldkohus alustada suulist menetlust. Üldkohtu kodukorra artiklis 64 sätestatud menetlust korraldavate meetmete raames esitas Üldkohus 20. septembril 2011 komisjonile kirjalikke küsimusi ja palus tal esitada koopia komisjoni dokumendist, millele hagejad viitavad oma menetlusdokumentides ja mis kannab pealkirja „Selgitav märkus loa kohta viia läbi kontrollimine vastavalt määruse nr 1/2003 artikli 20 lõike 4 alusel tehtud otsusele". Komisjon täitis selle nõude ettenähtud tähtaja jooksul.

19 Poolte kohtukõned ja vastused Üldkohtu esitatud küsimustele kuulati ära 19. oktoobri 2011. aasta kohtuistungil. Kohtuistungi lõpus otsustas Üldkohus suulist menetlust mitte lõpetada.

20 25. oktoobri 2011. aasta kirjas saatsid hagejad Üldkohtule faktilised täpsustused märkuste kohta, mida nad oli kohtuistungil teinud. Üldkohus lisas selle kirja toimikusse 16. novembri 2011. aasta otsusega ja palus komisjonil esitada selle kohta oma märkused, mida komisjon ettenähtud tähtaja jooksul ka tegi.

21 Üldkohus kohustas 21. detsembri 2011. aasta määrusega komisjoni esitama dokumendid kodukorra artiklis 65 ette nähtud menetlustoimingute raames ning määras kindlaks korra, mille kohaselt hagejad said nendega tutvuda. Komisjon täitis selle menetlustoimingu ettenähtud tähtaja jooksul.

22 Kodukorra artiklis 64 sätestatud menetlust korraldavate meetmete raames esitas Üldkohus 21. detsembril 2011 komisjonile ühe kirjaliku küsimuse ja palus tal tõlkida eelnevalt esitatud kahe dokumendi teatavad lõigud menetluskeelde. Komisjon täitis selle nõude ettenähtud tähtaja jooksul.

23 24. jaanuaril 2012 tutvusid hagejad Üldkohtu kantseleis eespool punktis 21 nimetatud dokumentidega. Nad esitasid oma märkused nende dokumentide kohta 2. märtsil 2012. Hagejate märkuste kohta esitas komisjon oma märkused 26. märtsil 2012.

24 Suuline menetlus lõpetati 23. aprillil 2012. Seda menetlust alustati uuesti 1. oktoobri 2012. aasta kohtumäärusega. Kodukorra artiklis 64 sätestatud menetlust korraldavate meetmete raames esitas Üldkohus 2. oktoobril 2012 komisjonile ühe kirjaliku küsimuse ja komisjon täitis selle nõude ettenähtud tähtaja jooksul. Seejärel lõpetati suuline menetlus 22. oktoobril 2012.

25 Hagejad paluvad Üldkohtul:

— tühistada kontrolliotsus;

— tunnistada õigusvastaseks komisjoni otsus teha koopiad teatavatest arvutifailidest ja C arvuti kõvakettast nende hilisemaks kontrollimiseks komisjoni tööruumides Brüsselis;

— tühistada komisjoni otsus küsitleda C-d;

— kohustada komisjoni tagastama Nexans France'ile kõik dokumendid või tõendid, mis võivad olla kogutud eespool mainitud otsuste alusel, sh eranditult kõik dokumendid, mis ei kuulu uurimisalusesse valdkonda, dokumendid, mis seonduvad elektrikaabliprojektidega väljaspool Euroopa Majanduspiirkonda (EMP), eeskirju eirates ära võetud ja Brüsselisse viidud dokumendid ning C küsitlemisel saadud ütlused;

— kohustada komisjoni hoiduma kasutamast konkurentsieeskirjade rikkumise tuvastamise menetluses dokumente või tõendeid, mis võivad olla kogutud tulenevalt tühistatud otsustest;

— kohustada komisjoni hoiduma edastamast kõnesolevaid dokumente või tõendeid (või neil rajanevat materjali või teavet) muudele konkurentsiasutustele;

— võtta muid meetmeid vastavalt kohtumenetluse vajadustele;

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

26 Komisjon palub Üldkohtul:

— tunnistada vastuvõetamatuks õiguslik arvamus, mille hagejad esitasid repliigi lisana, et toetada oma argumente nende teatavate nõuete vastuvõetavuse kohta;

— jätta hagejate teine kuni seitsmes nõue vastuvõetamatuse läbi vaatamata;

— jätta hagi põhjendamatuse tõttu rahuldamata;

— mõista kohtukulud välja hagejatelt.

Õiguslik käsitlus

27 Hagejate kolm esimest nõuet on tühistamistaotlused, millest igaüks on suunatud komisjoni akti vastu, mille viimane võttis kontrollimise eesmärgil või selle tõttu.

28 Esimene kolmest hagejate poolt vaidlustatud aktist on kontrolliotsus. Teise ja kolmanda akti (edaspidi „vaidlusalused aktid") aga võtsid vastu inspektorid kontrollimise jooksul. Tegemist on vastavalt otsusega teha koopiad mitmest arvutifailist ja C arvuti kõvakettast nende hilisemaks uurimiseks komisjoni tööruumides Brüsselis ning otsusega küsitleda C-d.

29 Neljanda kuni seitsmenda nõudega paluvad hagejad Üldkohtul määrata komisjoni suhtes meetmeid.

30 Vastuvõetavuse osas väidab komisjon kõigepealt, et vaidlusalused aktid ei ole vaidlustatavad aktid, mistõttu on hagejate nõuded nende aktide tühistamiseks järelikult vastuvõetamatud. Seejärel väidab komisjon, et nõuded, millega hagejad paluvad Üldkohtul teha talle ettekirjutusi, on samuti vastuvõetamatud. Lõpuks peaks Üldkohus tunnistama vastuvõetamatuks õigusliku arvamuse, mille hagejad lisasid oma repliigile (edaspidi „vaidlusalune arvamus"), et põhjendada oma argumente vaidlusaluste aktide tühistamise nõuete vastuvõetavuse kohta.

31 Sisu osas väidab komisjon, et hagejate etteheited nende tühistamisnõuete toetuseks tuleb tagasi lükata.

32 Kõigepealt tuleb uurida kontrolliotsuse tühistamise nõuet, mille vastuvõetavust ei ole vaidlustatud, seejärel vaidlusaluse arvamuse ning vaidlusaluste aktide tühistamise taotluste vastuvõetavust ja lõpuks nõudeid, millega palutakse Üldkohtul määrata komisjoni suhtes meetmeid.

1. *Kontrolliotsuse tühistamise nõue*

33 Hagejad esitavad kontrolliotsuse tühistamise nõude põhjendamiseks sisuliselt ühe väite, mis tugineb määruse nr 1/2003 artikli 20 lõike 4 ja selliste põhiõiguste rikkumisele nagu kaitseõigused, õigus õiglasele kohtulikule arutamisele, õigus keelduda enda vastu ütluste andmisest, süütuse presumptsioon ja õigus privaatsfääri puutumatuse kaitsele. See väide jaguneb kaheks osaks, millest esimene tugineb kontrolliotsusega hõlmatud tootevaliku liiga laiale ja ebamäärasele ulatusele ning teine selle otsuse liiga laiale geograafilisele ulatusele.

Esimene väiteosa, mis tugineb kontrolliotsusega hõlmatud tootevaliku liiga laiale ja ebamäärasele ulatusele

34 Hagejate argumente, mida nad on käesoleva väiteosa raames esitanud, võib mõista nii, et komisjon ei kirjeldanud kontrolliotsuses üksikasjalikult kontrollimise eset ja eesmärki. Selle kohta esitavad nad kaks etteheidet.

35 Esimese etteheitega väidavad hagejad sisuliselt, et komisjoni kontrolliotsus on asjaomaste toodete piiritlemisel ebatäpne. See ebatäpsus võttis hagejatelt võimaluse teostada oma kaitseõigusi ja eristada neid dokumente, millega komisjon sai tutvuda ja millest koopiaid teha, muudest Nexans France'i valduses olnud dokumentidest, mille suhtes nad ei pidanud taluma sellist sekkumist privaatsfääri kuuluvasse tegevusse. Nii sai komisjon läbi viia „avastusekspeditsiooni" ja otsida selle ettevõtja ruumidest tarvilikke dokumente ning teavet, mille alusel tuvastada võimalikke konkurentsieeskirjade rikkumisi hagejate kõigis tegevusvaldkondades, mitte aga üksnes uurimisega hõlmatud sektoris.

36 Oma teise etteheitega väidavad hagejad, et komisjonil oli sellist üksikasjalikku teavet, mis andis alust kahtlustada konkurentsieeskirjade rikkumise olemasolu, üksnes veealuste kõrgepingekaablite sektoris, mida kinnitas inspektorite käitumine kontrollimise ajal ja komisjoni pressiteade.

37 Uurimaks hagejate kahte etteheidet, tuleb kõigepealt meenutada teatavaid põhimõtteid, mis reguleerivad ühelt poolt selliste komisjoni otsuste kohustuslikku sisu, millega määratakse kontrollimine vastavalt määruse nr 1/2003 artikli 20 lõikele 4, ja teiselt poolt Euroopa Liidu kohtu kontrolli, mida ta võib-olla peab teostama seoses sellise kontrollimise põhjendatusega.

Sissejuhatavad märkused

38 Määruse nr 1/2003 artikli 20 lõige 4 määratleb peamised elemendid, mis peavad komisjoni kontrollimise määramise otsuses sisalduma. See säte on sõnastatud nii:

„Ettevõtjad ja ettevõtjate ühendused peavad alluma komisjoni otsusega määratud kontrollimisele. Otsuses täpsustatakse kontrollimise objekt ja eesmärk, määratakse selle alguskuupäev ning märgitakse artiklites 23 ja 24 ette nähtud sanktsioonid ja õigus otsuse läbivaatamisele Euroopa Kohtus [...]”

39 Komisjoni kohustus nimetada uurimise ese ja eesmärk on põhimõttelise tähtsusega nõue esiteks selleks, et näidata asjaomaste ettevõtjate ruumides korraldatava uurimise põhjendatust, võimaldades ettevõtjatel mõista oma koostöökohustuse ulatust, ja teiseks selleks, et säilitada nende kaitseõigused (Euroopa Kohtu 17. oktoobri 1989. aasta otsus liidetud kohtuasjades 97/87-99/87: Dow Chemical Ibérica jt *vs.* komisjon, EKL 1989, lk 3165, punkt 26).

40 Seoses kavandatud uurimise põhjendatuse või põhjendamatusega ja asjaomaste ettevõtjate koostöökohustuse ulatusega tuleb märkida, et kohustus kaitsta iga isiku – nii füüsilise kui juriidilise – privaatsfääri avaliku võimu omavolilise või ebaproportsionaalse sekkumise eest kujutab endast liidu õiguse põhimõtet (vt Euroopa Kohtu 22. oktoobri 2002. aasta otsus kohtuasjas C-94/00: Roquette Frères, EKL 2002, lk I-9011, punkt 27 ja seal viidatud kohtupraktika). See põhimõtte kajastub 7. detsembril 2000 Nizzas välja kuulutatud Euroopa Liidu põhiõiguste harta (EÜT C 364, lk 1) artiklis 7, mille kohaselt „[on] igaühel […] õigus sellele, et austataks tema era- ja perekonnaelu, kodu ja edastatavate sõnumite saladust”.

41 Seoses asjaomaste ettevõtjate kaitseõiguste säilitamisega tuleb kõigepealt märkida, et komisjon peab neid õigusi austama nii sanktsioone kaasa tuua võivates haldusmenetlustes kui ka eeluurimismenetlustes, sest oluline on vältida nende õiguste korvamatut kahjustamist sellise eeluurimismenetluse raames nagu eelkõige kontrollimine, mis võib osutuda määravaks selliste tõendite kogumisel, mis kinnitavad ettevõtjate tegevuse õigusvastasust ja toovad kaasa nende vastutuse (Euroopa Kohtu 21. septembri 1989. aasta otsus liidetud kohtuasjades 46/87 ja 227/88: Hoechst *vs.* komisjon, EKL 1989, lk 2859, punkt 15).

42 Järgmiseks, kuna komisjonile kehtestatud nõue märkida kontrollimise ese ja eesmärk on asjaomaste ettevõtjate kaitseõiguste põhitagatis, ei saa põhjendamiskohustuse ulatus kontrolliotsustes olla uurimise tõhususe kaalutlustel väiksem. Selles osas tuleb täpsustada, et kuigi komisjon ei ole kontrolliotsuse adressaadile kohustatud andma kogu tema käsutuses olevat teavet, mis puudutab kahtlustatavaid rikkumisi, ega andma neile rikkumistele täpset õiguslikku kvalifikatsiooni, peab ta siiski selgelt ära märkima kõik kahtlused, mida ta soovib kontrollida (eespool punktis 39 viidatud kohtuotsus Dow Chemical Ibérica jt *vs.* komisjon, punkt 45).

43 Liidu kohus võib olla sunnitud kontrollima määruse nr 1/2003 artikli 20 lõike 4 alusel vastu võetud otsust, veendumaks, et see ei ole tehtud meelevaldselt, st uurimist õigustavate asjaoludeta. Nimelt tuleb meenutada, et komisjoni läbiviidav kontrollimine peaks võimaldama koguda vajalikke dokumente teatava faktilise ja õigusliku olukorra olemasolu ja ulatuse kohta, mille kohta on komisjonil juba andmeid. Liidu kohus peab seda kontrollides veenduma, et on piisavalt veenvaid andmeid, mis võimaldavad kahtlustada kõnealust ettevõtjat konkurentsieeskirjade rikkumises (vt eespool punktis 40 viidatud kohtuotsus Roquette Frères, punktid 54 ja 55 ning seal viidatud kohtupraktika).

44 Just seda eespool esitatud kaalutluste kogumit arvestades tulebki kohaldada liidu kohtu praktikat, mille kohaselt esiteks, ei pea kontrolliotsuse põhjenduses tingimata kõnealust turgu täpselt piiritlema, tingimusel et see otsus sisaldab eespool punktis 38 välja toodud olulisi elemente (eespool punktis 39 viidatud kohtuotsus Dow Chemical Ibérica jt *vs.* komisjon, punkt 46), ja teiseks on komisjon kohustatud selles otsuses kirjeldama oletatava rikkumise põhiolemust, näidates ära eeldatava asjaomase turu (Üldkohtu 8. märtsi 2007. aasta otsus kohtuasjas T-340/04: France Télécom *vs.* komisjon, EKL 2007, lk II-573, punkt 52).

45 Kuigi komisjon ei pea kontrollimise staadiumis tema uurimise esemeks olevat turgu täpselt piiritlema, peab ta siiski piisavalt täpsustama uurimise esemeks oleva väidetava rikkumisega kaetud sektorid, selleks et võimaldada esiteks asjaomasel ettevõtjal teha koostööd üksnes ettevõtja selle tegevusega seonduvalt, mis puudutab sektoreid, mille kohta komisjonil on piisavalt veenvad andmed, et kahtlustada konkurentsieeskirjade rikkumist ja õigustada sekkumist selle ettevõtja privaatsfääri kuuluvasse tegevusse, ning teiseks liidu kohtul kontrollida vajaduse korral nende andmete piisavust selles osas.

Esimene etteheide, et kontrolliotsus ei ole asjaomaste toodete piiritlemise osas täpne

46 Nagu eespool punktides 3 ja 5 on välja toodud, märkis komisjon kontrolliotsuses, et tema uurimise ese on „elektrikaablite ja nendega seotud materjali tarnimi[ne], kaasa arvatud muu hulgas veealused kõrgepinge elektrikaablid ja teatavatel juhtudel maa-alused kõrgepinge elektrikaablid".

47 Kostja vastuses ja vasturepliigis väidab komisjon – vähemalt kaudselt –, et kontrolliotsus ei puudutanud kõiki elektrikaableid ja nendega seotud materjale. Nimelt väidab ta, et selle otsuse põhjendus „ja eeskätt konkreetsete toodete kirjeldamine üldise väljendiga „elektrikaablid" võimaldas hagejatel raskusteta mõista, et kontrollimine ei puudutanud mis tahes elektrikaableid, vaid täpsemalt neid, mis on [kontrolli]otsuses näitena nimetatud".

48 Komisjoni kinnitusel hõlmas tema uurimine seega pigem „kaableid, mida kasutatakse elektri edastamiseks näiteks keskjaamadest kuni alajaamadeni või elektrivõrkudevahelistes ühenduspunktides", kuna kontrolliotsuses sõnaselgelt nimetatud elektrikaablid on selle kategooria konkreetsed näited, mis nähtub piisavalt selgelt ka selle otsuse sõnastusest ja kontekstist.

49 Siiski ei saa kontrolliotsuses määratletud uurimise eset tõlgendada nii, nagu komisjon kostja vastuses ja vasturepliigis välja pakub.

50 Nimelt on kontrolliotsuse põhjendustes selgelt silmas peetud kõiki elektrikaableid. Väljendid „kaasa arvatud muu hulgas" ning „ja teatavatel juhtudel", mida komisjon uurimiseseme piiritlemisel on kasutanud, näitavad, et komisjon nimetas veealuseid kõrgepinge elektrikaableid ja maa-aluseid kõrgepinge elektrikaableid üksnes näidetena palju laiemast ja potentsiaalselt igat liiki elektrikaableid sisaldavast tootevalikust ning nende kaablite kasutamise või paigaldamisega seotud materjalidest.

51 Lisaks sellele märkis komisjon vastuses 20. septembri 2011. aasta menetlust korraldavatele meetmetele ning kohtuistungil vastupidi kostja vastuses ning repliigis väidetule, et kontrolliotsus puudutas kõiki, mitte ainult selles otsuses näidetena nimetatud elektrikaableid.

52 Nagu hagejad rõhutavad, võib väljend „elektrikaablid" vastata mis tahes sorti kaablile, mida kasutatakse elektrivoolu edasikandmiseks. Lisaks sellele ei täpsusta kontrolliotsus tooteid, mis võivad kuuluda „seotud materjalide" kategooriasse. See otsus puudutab järelikult väga suurt hulka tooteid. Nagu hagejad väidavad, võib üldkategooria „elektrikaablid" hõlmata niivõrd erinevaid tooteid nagu telefonijuhtmed, kõrgepinge elektrikaablid, majapidamises elektri jaotamiseks kasutatavad kaablid või kodutehnikas kasutatavad juhtmed. Lisaks võivad elektrikaablitega seotud materjalide üldkategooriasse

kuuluda sellised tooted nagu transformaator, kommutaator või elektriarvesti. Nagu hagejad jällegi rõhutavad, võib see põhjendus hõlmata elektrijuhtmeid tootva ettevõtja kõiki tegevusi, isegi kui need tegevused võivad kuuluda väga erinevatesse sektoritesse.

53 Ometi tuleb tõdeda, et viidates kontrolliotsuses kõikidele elektrikaablitele ja nendega seotud kõikidele materjalidele, täitis komisjon vastupidi hagejate väidetule oma kohustust määratleda üksikasjalikult uurimise ese.

54 Nimelt võimaldas kontrolliotsuse artiklis 1 ja põhjendustes kasutatud sõnastus – isegi kui seda oleks võinud muuta vähem ebaselgeks – hagejatel mõista nende koostöökohustuse ulatust. Hagejad pidid aduma, et kontrolliotsus ei välistanud muid kui selles otsuses konkreetselt nimetatud elektrikaableid ja et nad olid põhimõtteliselt kohustatud esitama komisjonile kogu nõutud teabe kõikide elektrikaablite ning materjalide kohta, mida tavapäraselt müüakse koos nende kaablitega või mis on mõeldud nende täiendamiseks. Kontrolliotsuse lugemisel võisid hagejad järeldada, et igasugune nendepoolne vastuseis sellele, et komisjon saab või palub neil talle esitada dokumente nende toodete kohta, võib kaasa tuua karistuse vastavalt määruse nr 1/2003 artikli 23 lõikele 1.

55 Kontrolliotsus piiritleb samuti uurimise eseme, millega seoses saab Üldkohus vajadusel kontrollida, kas komisjonile selle otsuse tegemisel teada olnud andmed olid piisavalt veenvad, et õigustada sekkumist hagejate privaatsfääri kuuluvatesse kõikidesse tegevustesse.

56 Kontrolliotsuse täpsust uurimisega puudutatud toodete piiritlemisel ei saa vastupidi hagejate väidetule kahtluse alla seada seetõttu, et enne kontrolliotsust tehtud otsustes ja eeskätt 19. juuli 2000. aasta otsuses, millega koondumine tunnistati ühisturu ja EMP lepingu toimimisega kokkusobivaks (Juhtum COMP/M.1882 – Pirelli/BICC) (EÜT 2003, L 70, lk 35), eristas komisjon uurimisega puudutatud toodete hulgas mitut erinevat turgu, st esiteks ülikõrge- ja kõrgepinge elektrikaablite turgu ning teiseks madal- ja keskpinge elektrikaablite turgu. Komisjon oli kohustatud täpselt määratlema selle koondumisega puudutatud turud, mis oli aluseks sellele otsusele, mis tehti vastavalt nõukogu 21. detsembri 1989. aasta määruse (EMÜ) nr 4064/89 kontrolli kehtestamise kohta ettevõtjate koondumiste üle (EÜT L 395, lk 1; ELT eriväljaanne 08/01, lk 31) artikli 8 lõikele 2 mainitud otsuse tegemise ajal kehtinud redaktsioonis, kuna ta oli selle sätte alusel kohustatud kontrollima, kas asjaomane koondumine võis tekitada või tugevdada turgu valitsevat seisundit, mille tulemusel oleks tõhus konkurents ühisturus või selle olulises osas märkimisväärselt takistatud. Nagu on märgitud eespool punktis 44, ei ole komisjon seevastu aga kohustatud täpselt piiritlema uurimisega puudutatud turgu otsuses, mis on tehtud määruse nr 1/2003 artikli 20 lõike 4 alusel.

57 Lisaks ei takista miski tõdemast, et üks konkurentsiõiguse rikkumine või seotud rikkumised ei võiks tekitada tagajärgi erinevatel kaubaturgudel ja olla komisjoni ühe ja sama uurimise esemeks vähemalt määruse nr 1/2003 artikli 20 lõike 4 alusel tehtava otsuse vastuvõtmise staadiumis.

58 Küsimus, kas inspektorid viisid hagejate väidete kohaselt Nexans France'i asukohas läbi „avastusekspeditsiooni", sõltub sellest, kuivõrd veenvad andmed komisjonil kontrolliotsuse tegemisel olid, et õigustada sekkumist hagejate privaatsfääri kuuluvasse kõiki elektrikaableid puudutavasse tegevusse, ning seega tuleb seda uurida teise etteheite raames.

59 Järelikult tuleb esimene etteheide tagasi lükata.

Teine etteheide, mille kohaselt oli komisjonil piisavalt veenvaid andmeid, et kahtlustada konkurentsieeskirjade rikkumist hagejate poolt, üksnes veealuste kõrgepinge elektrikaablite sektoris

60 Hagejad väidavad, et komisjonile teada olnud informatsioon puudutas võimalikku konkurentsivastast tegevust vaid veealuste kaablite sektoris. Seda seisukohta kinnitab esiteks asjaolu, et kui komisjon saabus kontrollimise läbiviimiseks 28. jaanuaril 2009 Nexans France'i ruumidesse, palus ta kohtumist

Nexans France'i teatavate töötajatega, kes töötavad selles sektoris, ning teiseks pärast kontrollimist komisjoni poolt avaldatud pressiteate sisu. Ometi, hoolimata talle teada olnud konkreetsest informatsioonist, laiendas komisjon kontrollimise eset ja eesmärki liigselt ning viis selle ettevõtja ruumides läbi „avastusekspeditsiooni".

61 Komisjon väidab sisuliselt, et määruse nr 1/2003 artikli 20 lõike 4 alusel tehtud otsuse adressaadiks olev ettevõtja on kohustatud tegema temaga koostööd mitte ainult seoses kontrollimise eseme, st selles otsuses viidatud toodete või teenustega, vaid asjaomase ettevõtja kogu tegevusega. Lisaks väidab komisjon, et tal oli piisavalt veenvaid andmeid, et määrata kontrollimine seoses kõikide elektrikaablite ja nendega seotud materjalidega.

62 Selles osas tuleb esiteks märkida – ja nagu komisjon väidab –, et tema uurimisvolitused muutuks kasutuks juhul, kui ta peaks piirduma nõudega esitada sellised dokumendid või toimikud, mida ta oskab ise eelnevalt täpselt kindlaks teha. Vastupidi, selline õigus eeldab volitusi otsida mitmesuguseid andmeid, mis ei ole veel teada või mis ei ole täielikult kindlaks tehtud. Ilma selliste volitusteta oleks komisjonil võimatu koguda uurimiseks vajalikku teavet, kui ta põrkuks asjaomaste ettevõtjate koostööst keeldumise või takistava hoiakuga (eespool punktis 41 viidatud kohtuotsus Hoechst *vs.* komisjon, punkt 27; Üldkohtu 11. detsembri 2003. aasta otsus kohtuasjas T-59/99: Ventouris *vs.* komisjon, EKL 2003, lk II-5257, punkt 122).

63 Teiseks, see volitus otsida mitmesuguseid andmeid, mis ei ole veel teada või mis ei ole täielikult kindlaks tehtud, lubab komisjonil kontrollida määruse nr 1/2003 artikli 20 lõike 4 alusel tehtud otsuse adressaadiks oleva ettevõtja teatavaid äridokumente, isegi kui komisjon ei tea, kas need kuuluvad selle otsusega viidatud tegevuste alla, selleks et teha kindlaks, kas see on nii, ja vältida seda, et asjaomane ettevõtja peidab komisjoni eest uurimise jaoks olulisi tõendeid ettekäändel, et need ei ole hõlmatud uurimise esemega.

64 Hoolimata eelöeldust peab komisjon siis, kui ta teostab ettevõtja ruumides kontrollimist vastavalt määruse nr 1/2003 artikli 20 lõikele 4, piirduma läbiotsimisel siiski selle ettevõtja nende tegevustega, mis puudutavad kontrollimise määramise otsuses viidatud sektoreid, ning järelikult siis, kui ta on teinud pärast analüüsimist kindlaks, et mõni dokument või mingi teave ei puuduta neid tegevusi, peab ta hoiduma selle kasutamisest oma uurimise eesmärgil.

65 Kui komisjonil seda piirangut ei oleks, oleks tal kõigepealt tegelikkuses võimalik iga kord, kui tal on andmeid, et kahtlustada ettevõtjat konkurentsieeskirjade rikkumises konkreetses tegevusvaldkonnas, viia läbi kontrollimine kõikides neis valdkondades ja seda lõppeesmärgiga tuvastada mis tahes konkurentsieeskirjade rikkumine, mida see ettevõtja võis olla toime pannud; see on aga vastuolus juriidiliste isikute privaatsfääri kuuluva tegevuse kaitsega, mis on demokraatlikus ühiskonnas põhiõigusena tagatud.

66 Järgmiseks oleks komisjoni kohustusel märkida määruse nr 1/2003 artikli 20 lõike 4 alusel tehtud otsustes kontrollimise ese ja eesmärk puhtalt vormiline otstarve, kui seda määratletaks komisjoni pakutud viisil. Kohtupraktikat, mille kohaselt on selle kohustuse eesmärk eeskätt võimaldada asjaomastel ettevõtjatel mõista nende koostöökohustuse ulatust, oleks rikutud, kuna see kohustus laieneks süstemaatiliselt asjaomaste ettevõtjate kõikidele tegevusvaldkondadele.

67 Seega tuleb järeldada, et antud juhul pidi komisjonil olema kontrolliotsuse tegemiseks piisavalt veenvaid andmeid, et õigustada hagejate ruumides sellise kontrollimise läbiviimist, mis puudutas nende kõiki tegevusvaldkondi seoses elektrikaablite ja nendega seotud materjalidega.

68 Hagejad tuginevad hagiavalduses kahele asjaolule, et põhjendada oma väidet, mille kohaselt oli komisjonil teave võimaliku konkurentsivastase tegevuse kohta üksnes veealuste kõrgepingekaablite sektoris. Esiteks väidavad nad, et komisjon oli 3. veebruari 2009. aasta pressiteates teatanud, et viis läbi kontrollid üksnes neid kaableid tootvate ettevõtjate ruumides. Teiseks väidavad nad, et kontrollimise käigus tundis komisjon huvi Nexans France'i teatavate töötajate suhtes, kes töötavad selles sektoris.

69 Tuleb märkida, et hagiavalduse Üldkohtu kantseleisse laekumise päeval ei olnud hagejatel andmeid, mis komisjonil oli kontrolliotsuse tegemise ajaks olemas ja millele ta oma kahtlused rajas. Lisaks ei olnud komisjon kohustatud neile neid andmeid edastama (vt selle kohta eespool punktis 39 viidatud kohtuotsus Chemical Ibérica jt *vs.* komisjon, punktid 45 ja 51).

70 Seda silmas pidades ei saa hagejatelt nõuda, et nad esitaksid lisaks eespool punktis 68 viidatud andmetele tõendeid, mis kinnitaksid nende väidet, et komisjonil oli teave võimaliku konkurentsivastase tegevuse kohta vaid veealuste kõrgepingekaablite sektoris.

71 Selline nõue tähendaks tegelikkuses seda, et määruse nr 1/2003 artikli 20 lõike 4 alusel tehtud otsuse adressaadiks oleval ettevõtjal ei oleks võimalik seada kahtluse alla nende andmete piisavat veenvust, mis komisjonil selle otsuse tegemiseks olemas olid; see aga takistaks Üldkohtul kontrollida, et mainitud otsus ei ole suvapõhine.

72 Seega tuleb järeldada, et vähemalt juhul, kui määruse nr 1/2003 artikli 20 lõike 4 alusel tehtud otsuse adressaadiks olevad ettevõtjad esitavad – nagu antud juhul – teatavaid asjaolusid, mis seavad kahtluse alla nende andmete piisava veenvuse, mis komisjonil sellise otsuse tegemiseks olemas olid, peab liidu kohus neid andmeid uurima ja kontrollima nende piisavat veenvust.

73 Vastuses 20. septembri 2011. aasta menetlust korraldavatele meetmetele tegi komisjon Üldkohtule teatavaks andmed, mis tal olid enne kontrolliotsuse tegemist ja mis tema sõnul õigustasid hagejate ruumides kõiki elektrikaableid puudutava kontrollimise määramist.

74 Selles osas märkis komisjon kõigepealt, et üks hagejate konkurent (edaspidi „leebemat kohtlemist taotlenud isik") oli talle vastavalt tema 8. detsembri 2006. aasta teatisele, mis käsitleb kaitset trahvide eest ja trahvide vähendamist kartellide puhul (ELT C 298, lk 17), 21. novembril 2008 suuliselt teada andnud, et maa- ja veealuste kõrgepingekaablite osas esineb kartellikokkulepe, milles osalevat ka hagejad (edaspidi „kahtlustatud kartellikokkulepe"), ning et samuti esineb „[*konfidentsiaalne*] kokkulepe keskpinge elektrikaableid puudutavate lepingute kohta". Viimati mainitud kokkuleppest, teise nimega [*konfidentsiaalne*], teavitati Bundeskartellamti (Saksamaa föderaalne kartelliamet) [kuupäev *konfidentsiaalne*]. Lõpuks asendas [*konfidentsiaalne*] varasemat „[*konfidentsiaalne*] kokkulepet", teise nimega [*konfidentsiaalne*], millest Bundeskartellamti teavitati [kuupäev *konfidentsiaalne*].

75 Vastusele 20. septembri 2011. aasta menetlust korraldavatele meetmetele lisas komisjon koopia [*konfidentsiaalne*] kahest versioonist aastatest [*konfidentsiaalne*] ning samuti koopia [*konfidentsiaalne*].

76 Seejärel märkis komisjon, et kontrollimine ei saanud piirduda maa- ja veealuste kõrgepingekaablitega, kuna:

— [*konfidentsiaalne*] puudutas keskpinge elektrikaableid [*konfidentsiaalne*] ja [*konfidentsiaalne*] puudutas kaableid, mis on mõeldud pingete jaoks, mis võivad langeda kuni [*konfidentsiaalne*];

— leebemat kohtlemist taotlenud isik [*konfidentsiaalne*] ei saanud enam kontrollida [*konfidentsiaalne*], kas kokkuleppeline tegevus leidis aset [*konfidentsiaalne*] seoses keskpingekaablitega;

— koondumiste kontrolli valdkonnas komisjoni poolt varem läbi viidud uurimistest tulenes, et kõrge-, kesk- ja madalpinge elektrikaablite vahel puudus selge ja lõplik vahetegu (komisjoni 19. juuli 2000. aasta otsus (Juhtum COMP/M.1882 – Pirelli/BICC), põhjendused 14–32 (vt eespool punkt 56); komisjoni 5. juuli 2005. aasta otsus (Juhtum COMP/M.3836 – Goldman Sachs/Pirelli Cavi e Sistemi Energia/Pirelli Cavi e Sistemi Telecom), punktid 12 ja 13; komisjoni 6. jaanuari 2006. aasta otsus (Juhtum COMP/M.4050 – Goldman Sachs/Cinven/Ahlsell)).

77 Kohtuistungil täiendas komisjon selles osas oma vastust 20. septembri 2011. aasta menetlust korraldavatele meetmetele. Ta kinnitas, et vastavalt leebemat kohtlemist taotlenud isiku poolt talle 21. novembril 2008 edastatud informatsioonile oli kahtlustatud kartellikokkulepe eksisteerinud vähemalt alates aastast 2001 ja see oli korraldatud [*konfidentsiaalne*] pikendusena. Leebemat kohtlemist taotlenud isik andis talle muu hulgas teada, et ta ei saa garanteerida, et mainitud kartellikokkulepe ei puudutanud muid kaableid kui maa- ja veealuseid kõrgepingekaableid, [*konfidentsiaalne*]. Neil asjaoludel võis ta kahtlustada EÜ artikli 81 rikkumise olemasolu kõikide elektrikaablite osas.

78 Jällegi kohtuistungil märkisid hagejad, et pärast repliigi esitamist oli neil võimalik tutvuda komisjoni haldustoimikuga, mis sisaldab [*konfidentsiaalne*], [*konfidentsiaalne*] ja leebemat kohtlemist taotlenud isiku 21. novembri 2008. aasta avaldust, ning kinnitasid, et komisjon ei saanud nende dokumentide alusel kahtlustada, et kahtlustatav kartellikokkulepe puudutas kõiki elektrikaableid. Esiteks olid need dokumendid väga vanad ja käsitlesid [*konfidentsiaalne*] kokkuleppeid, millest oli konkurentsiasutust teavitatud ja mille see oli heaks kiitnud. Teiseks täpsustas leebemat kohtlemist taotlenud isik, et temale ei ole teada ühtegi konkurentsiõiguse rikkumist seoses muude kaablitega kui maa- ja veealused kõrgepingekaablid.

79 Üldkohus pidas vajalikuks lisada toimikusse leebemat kohtlemist taotlenud isiku avalduse, selleks et ta saaks kontrollida komisjonil olemas olnud andmete piisavat veenvust. Nagu komisjon ise oma vastuses 20. septembri 2011. aasta menetlust korraldavatele meetmetele välja pakkus, paluti tal eespool punktis 21 viidatud korraldava meetmega esitada selle avalduse koopia. Märkused, mille pooled esitasid pärast seda, kui hagejad olid selle avaldusega saanud Üldkohtu kantseleis tutvuda, komisjonil olemas olnud andmete piisava veenvuse kohta ei erine sisuliselt neist, mida nad kohtuistungil juba esitasid.

80 Lõpuks palus Üldkohus 21. detsembri 2011. aasta menetlust korraldavate meetmete raames komisjonil tuua esile lõigud [*konfidentsiaalne*] ja [*konfidentsiaalne*] versioonidest, mille ta oli Üldkohtule edastanud ja mis eraldi või seoses leebemat kohtlemist taotlenud isiku 21. novembri 2008. aasta suulise avaldusega olid aluseks tema kahtlustele kõikide elektrikaablite osas enne kontrolliotsuse tegemist.

81 Kõigepealt tuleb märkida, et komisjoni poolt selle taotluse alusel esile toodud lõigud koosmõjus toimikusse lisatud [*konfidentsiaalne*] ja [*konfidentsiaalne*] versioonidega ning komisjoni märkustega nende kokkulepete kohta, näitavad, et [*konfidentsiaalne*] mitu ühenduse tootjat olid sõlminud kokkulepped, millest teatati Bundeskartellamtile ja mis puudutasid suure valiku kõrge-, kesk- ja madalpinge elektrikaablite turustamist väljaspool ühisturgu.

82 Need kokkulepped olid [*konfidentsiaalne*].

83 Nagu komisjon sisuliselt väidab, siis [*konfidentsiaalne*] ja [*konfidentsiaalne*] – kõnealuste kokkulepete seas ainsad, mis ei piirdunud vee- või maa-aluste kõrgepingekaablitega – olid kokkulepped, mis nägid ette [*konfidentsiaalne*].

84 See, et eksisteerivad [*konfidentsiaalne*] ja [*konfidentsiaalne*], mis on vanad, avalikud ja liikmesriigi konkurentsiasutusele teatatud kokkulepped ning mis on põhimõtteliselt liidu konkurentsiõigusega kooskõlas, ei kujuta endast siiski iseenesest piisavalt veenvat viidet asjaolule, et mõned nende kokkulepete osalised on hiljem teiste tootjatega sõlminud mainitud eeskirjadega vastuolus olevaid ja samu tooteid puudutavaid salajasi kokkuleppeid.

85 Selles osas tuleb märkida, et vastupidi sellele, mida komisjon kohtuistungil väitis, ei luba ükski toimikumaterjal siduda kahtlustatud kartellikokkulepet [*konfidentsiaalne*] või [*konfidentsiaalne*]. Komisjoni poolt Üldkohtule esitatud dokumentidest ei nähtu ka seda, et kahtlustatav kartellikokkulepe oleks sõlmitud nende kokkulepete pikendusena.

86 Seevastu nähtub toimikust esiteks [*konfidentsiaalne*].

87 Teiseks, [*konfidentsiaalne*] leebemat kohtlemist taotlenud isik [*konfidentsiaalne*] oli selgelt välja toonud oma 21. novembri 2008. aasta avalduses, nagu seda hagejad õigesti väidavad [*konfidentsiaalne*].

88 Kolmandaks nähtub toimikust [*konfidentsiaalne*].

89 Järgmiseks tuleb märkida, et koondumiste kontrolli otsuste hulgas, mis komisjoni sõnul näitavad, et elektrikaablite eristamisel vastavalt nende pingele ei ole selget alust, on otsus Pirelli/BICC (vt eespool punkt 56). Selle otsuse põhjenduses 32 järeldas komisjon aga vastupidi sellele, mida ta kinnitas oma vastuses 20. septembri 2011. aasta menetlust korraldavatele meetmetele, järgmist:

„Ühelt poolt [madal- ja keskpinge] elektrikaablite ning teiselt poolt [kõrge- ja ülikõrgepinge] elektrikaablite tootmine ja müümine on erinevad turud. Esiteks ei ole nõudluse osas neid tooteid võimalik asendada. Teiseks on madalatelt pingetelt kõrgematele üleminekuga kaasnevad kulud ja tähtajad märkimisväärsed. Kolmandaks ei tasakaalusta piiratud asendatavus pakkumise poolel asendatavuse puudumise mõjusid nõudluse poolel […] Lõpuks tuleb eristada ühelt poolt [madal- ja keskpinge] ning teiselt poolt kõrgemate pingete ([kõrge- ja ülikõrgepinge]) valikut, kuna nende toodete pakkumist ja nõudlust reguleerivad erinevad tingimused. Komisjon on siiski seisukohal, et ei ole piisavaid tõendeid kinnitamaks, et vedelõli ülikõrgepinge elektrikaablid kujutaksid endast eraldiseisvat kaubaturgu, võrreldes muul viisil (peamiselt pressitud XLPE) valmistatud [ülikõrgepinge]kaablitega, arvestades et kõik tootjad ja enamik Euroopa kliente peavad seda liiki kaableid asendatavateks.”

90 Sellest otsusest nähtub seega, et vastupidi sellele, mida komisjon väitis oma vastuses 20. septembri 2011. aasta menetlust korraldavatele meetmetele, oli ta enne kontrolliotsuse tegemist jõudnud järeldusele, et kõrge-, kesk- ja madalpinge kaablite vahel on märkimisväärseid erinevusi.

91 Neil asjaoludel tuleb tõdeda, et komisjon ei ole tõendanud, et tal oli piisavalt veenvaid andmeid, määramaks kontrollimist, mis puudutas kõiki elektrikaableid ja nendega seotud materjale.

92 Seda järeldust, mis tugineb eranditult nende tõendite analüüsile, mis olid komisjonil olemas kontrolliotsuse tegemise ajal, kinnitab pealegi ühelt poolt komisjoni enda väide vasturepliigi punktis 36, mille kohaselt võimaldas kontrolliotsuse sõnastus hagejatel mõista, et kontrollimine ei puudutanud „mis tahes elektrikaableid”, ning teiselt poolt asjaolu, et komisjon möönab, et tema sekkumine piirdus kontrollimisel selle uurimisega, mis puudutas kontrolliotsuses näitena välja toodud elektrikaablite liike.

93 Samas tuleb tõdeda, et komisjonil oli enne kontrolliotsuse tegemist piisavalt veenvaid andmeid, et määrata kontrollimine seoses vee- ja maa-aluste kõrgepinge elektrikaablite ja nendega seotud materjaliga.

94 Järelikult tuleb käesoleva väiteosaga nõustuda niivõrd, kui see puudutab muid elektrikaableid kui vee- ja maa-alused kõrgepingekaablid ning nende muude kaablitega seotud materjale. Muus osas tuleb see väiteosa tagasi lükata.

Teine väiteosa, mis tugineb kontrolliotsuse liiga laiale geograafilisele ulatusele

95 Hagejad väidavad, et ainuke viide kontrolliotsuses uurimise geograafilise ulatuse kohta on see, et otsuses nimetatud kokkulepetel ja/või kooskõlastatud tegevustel on „tõenäoliselt ülemaailmne ulatus". Kontrolliotsus ei too esile, et väljaspool liitu asuvad teatavad projektid võiks mõjutada ühisturgu; see on ainuke olukord, mil nende projektide suhtes saaks kohaldada EÜ artiklit 81. Vee-aluste kõrgepinge elektrikaablite paigaldamise projektid on pealegi väga piirkondlikud. Sellest hoolimata tegi komisjon koopiad dokumentidest projektide kohta, mida arendatakse Lähis-Idas või Aasias. See tegevus on „iseäranis ohtlik", arvestades erinevate konkurentsiasutuste koostöö taset. Nexans France säilitas sõnaselgelt oma õigused seoses küsimusega, kas kontrolliotsus neid dokumente puudutas, kuid kuna ta ei olnud uurimise täpsest ulatusest teadlik, ei olnud tal võimalik mõista oma koostöökohustuse ulatust. Sellega rikuti hagejate põhiõigusi, sealhulgas nende kaitseõigusi, õigust õiglasele kohtulikule arutamisele, õigust ennast ise mitte süüstada ja õigust süütuse presumptsioonile.

96 Komisjon vaidleb hagejate argumentidele vastu.

97 Vastupidi hagejate väidetule, et kahtlustatud kokkulepetel ja/või kooskõlastatud tegevustel on „tõenäoliselt ülemaailmne ulatus", on komisjon üksikasjalikult kirjeldanud kahtlustatud kartellikokkuleppe rakendusala. Kontrolliotsuse täpsust seoses komisjoni kahtlustatud võimalike konkurentsiõiguse rikkumiste geograafilise ulatusega tuleb seega pidada piisavaks.

98 Siiski on hagejate argumente võimalik tõlgendada nii, et see, mida nad komisjonile ette heidavad, ei ole kahtlustatud kartellikokkuleppe geograafilise ulatuse ebaselge määratlemine, vaid võimalus lisada kontrolliotsuse kohaldamisalasse dokumente, mis puudutavad väljaspool ühisturgu asuvaid kohaliku laadiga geograafilisi turge, jättes täpsustamata põhjused, miks võib kõnealuse ettevõtja tegevus neil turgudel konkurentsi ühisturul moonutada.

99 Selles osas tuleb märkida, et määruse nr 1/2003 pealkiri ise näitab, et selle määrusega komisjonile antud volituste eesmärk on rakendada EÜ artiklites 81 ja 82 ettenähtud konkurentsieeskirju. Need kaks sätet keelavad ettevõtjate sellise tegevuse, mis võib mõjutada liikmesriikidevahelist kaubandust ja mille eesmärk või tagajärg on takistada, piirata või moonutada konkurentsi ühisturul. Seega võib komisjon oma kontrollivolitusi kasutada üksnes selliste tegevuste tuvastamiseks. Järelikult ei tohi komisjon ettevõtja ruumides kontrollimist läbi viia juhul, kui ta kahtlustab sellise kokkuleppe või kooskõlastatud tegevuse olemasolu, mis omab tagajärgi üksnes ühel või mitmel väljaspool ühisturgu asuval turul. Miski ei takista aga seda, et ta kontrollib neid turge puudutavaid dokumente, et tuvastada tegevusi, mis võivad mõjutada liikmesriikidevahelist kaubandust ja mille eesmärk või tagajärg on takistada, piirata või moonutada konkurentsi ühisturul.

100 Järelikult tuleb käesolev väiteosa tagasi lükata.

101 Kõiki eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb kontrolliotsuse tühistamise taotlus rahuldada osas, milles see puudutab muid elektrikaableid kui vee- ja maa-alused kõrgepingekaablid ning nende muude kaablitega seotud materjale, ning jätta see ülejäänud osas rahuldamata.

2. *Vaidlusaluste aktide tühistamise nõuded*

Vastuvõetavus

Repliigile lisatud õigusliku arvamuse vastuvõetavus

102 Komisjon väidab, et õiguslik arvamus, mille hagejad lisasid repliigile põhjendamaks oma argumente vaidlusaluste aktide tühistamistaotluste vastuvõetavuse kohta (teine ja kolmas nõue), on vastuvõetamatu. Ta esitab kaks vastuvõetamatuse alust, millest esimene tugineb sisuliselt 5. juulil 2007 vastu võetud Esimese Astme Kohtu kohtusekretäri ametijuhendi (ELT L 232, lk 1) artikli 5 lõigete 3 ja 7 rikkumisele ning teine asjaolule, et vaidlusalune arvamus ei toeta repliigis sõnaselgelt esitatud argumente ja sisaldab selgitusi, mida seal ei ole toodud.

– Esimene vastuvõetamatuse alus, mis tugineb Esimese Astme Kohtu kohtusekretäri ametijuhendi artikli 5 lõigete 3 ja 7 rikkumisele

103 Komisjon märgib, et Esimese Astme Kohtu kohtusekretäri ametijuhendi artikli 5 lõiked 3 ja 7 keelavad hagejatel edastada menetlusdokumente muudele isikutele kui oma advokaatidele. Ometi on õigusliku arvamuse koostajad, kes ei ole hagejate advokaadid, tutvunud kostja vastusega.

104 Esimese Astme Kohtu kohtusekretäri ametijuhendi artikli 5 lõige 3 sätestab:

„Esimese Astme Kohtu menetluses oleva kohtuasja poolte advokaadid ja esindajad või nende nõuetekohaselt volitatud esindajad võivad kohtukantseleis tutvuda kohtuasja toimiku originaaliga, sealhulgas Esimese Astme Kohtule esitatud haldustoimikutega, ja taotleda ärakirju või väljavõtteid menetlusdokumentidest ja registrist.

[…]”

105 Lisaks sellele on Esimese Astme Kohtu kohtusekretäri ametijuhendi artikli 5 lõige 7 sõnastatud järgmiselt:

„Kolmandad era- või avalik-õiguslikud isikud ei või tutvuda asja toimiku või dokumentidega, kui selleks ei ole andnud otsest luba kas Esimese Astme Kohtu president, või kui asjas on menetlus alles pooleli, siis pärast poolte ärakuulamist asja läbivaatava kohtukoosseisu esimees. Loa võib anda ainult vastava kirjaliku taotluse alusel, millele on lisatud üksikasjalik selgitus kolmanda isiku õigustatud huvi kohta toimikuga tutvumiseks.”

106 Antud juhul on vaidlusalusele arvamusele alla kirjutanud kaks isikut, kes on esitanud vaid oma nime. Toimikust ei nähtu, et need kaks isikut oleksid advokaadid. Igal juhul, nagu komisjon rõhutab, ei ole esiteks sellele arvamusele alla kirjutanud isikud advokaatide hulgas, kellele hagejad on andnud volitused enda esindamiseks antud asjas Üldkohtus ja teiseks ei nähtu toimikust, et need advokaadid oleksid neid toimikuga tutvumiseks nõuetekohaselt volitanud. Ometi on mainitud arvamuse koostajatel olnud võimalik tutvuda kostja vastusega, kuna nad tsiteerivad seda korduvalt, mida hagejad kohtuistungil ka kinnitasid.

107 Siiski ei võimalda asjaolu, et vaidlusaluse arvamuse koostajad ei ole poolte advokaadid või nende poolt toimikuga tutvumiseks nõuetekohaselt volitatud isikud, järeldada, et nad on kolmandad isikud, kellel ei ole õigust toimikuga tutvuda Esimese Astme Kohtu kohtusekretäri ametijuhendi artikli 5 lõigete 3 ja 7 tähenduses.

108 Neid sätteid, mille peamine eesmärk on reguleerida toimikuga tutvumist Esimese Astme Kohtu kohtusekretäri tööruumides, tuleb tõlgendada lähtuvalt nende eesmärgist. Need peegeldavad hea õigusemõistmise üldpõhimõtet, mille kohaselt on pooltel õigus kaitsta oma huve ilma igasuguste väliste mõjutusteta ja mis nõuab, et pool, kellele antakse luba tutvuda teise poole menetlusdokumendiga, kasutaks seda õigust üksnes enda seisukohtade kaitsmiseks, mitte aga mingil muul eesmärgil (vt selle kohta analoogia alusel Üldkohtu 17. juuni 1998. aasta otsus kohtuasjas T-174/95: Svenska Journalistförbundet *vs.* nõukogu, EKL 1998, lk II-2289, punktid 135–137, ja Üldkohtu 16. märtsi 2007. aasta määrus kohtuasjas T-345/05 R: V *vs.* parlament, kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punktid 70 ja 71). Seetõttu leidis Üldkohus, et menetlusdokumentide avaldamine ühe poole poolt kolmandatele isikutele olukorras, kus neid dokumente ei edastatud selle poole seisukohtade kaitsmise eesmärgil, kujutab endast menetluse kuritarvitamist (vt selle kohta eespool viidatud kohtuotsus Svenska Journalistförbundet *vs.* nõukogu, punkt 139).

109 Samas ei keela Esimese Astme Kohtu kohtusekretäri ametijuhendi artikli 5 lõiked 3 ja 7 kohtuasja poolel lubada tutvuda menetlusdokumendiga eksperdil, kui selle eesmärk on aidata mainitud eksperdil koostada dokumenti selle poole seisukohtade kaitsmiseks ja seda tehakse üksnes menetluse huvides.

110 Eeltoodut arvestades tuleb komisjoni esimene vastuvõetamatuse alus tagasi lükata.

– Teine vastuvõetamatuse alus, mille kohaselt ei põhjenda vaidlusalune arvamus repliigis sõnaselgelt esitatud argumente ja sisaldab selgitusi, mida seal ei ole toodud

111 Komisjon väidab, et vaidlusalust arvamust ei saa arvesse võtta, kuna see ei põhjenda repliigis sõnaselgelt esitatud argumente. Selles arvamuses on esitatud õiguslikud argumendid vastuvõetavuse kohta, selle asemel et põhjendada või täiendada repliigis sõnaselgelt nimetatud faktilisi või õiguslikke asjaolusid. Lisaks on selles toodud argumente, mida repliigis ei ole esitatud.

112 Selles osas tuleb märkida, et vastavalt Euroopa Kohtu põhikirja artiklile 21 ja kodukorra artikli 44 lõike 1 punktile c tuleb igas hagiavalduses märkida hagi ese ja ülevaade esitatud väidetest. Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt peavad hagi vastuvõetavuse eeldusena põhilised faktilised ja õiguslikud asjaolud, millele hagi tugineb, vähemalt kokkuvõtlikult, kuid ühtselt ja arusaadavalt nähtuma hagiavaldusest endast. Kuigi teatavate punktide osas saab hagiavalduse teksti põhjendada ja täiendada viidetega hagiavaldusele lisatud dokumentide osadele, ei saa üldine viide teistele dokumentidele, isegi kui need on hagiavaldusele lisatud, asendada selliste sisuliste õiguslike argumentide puudumist, mis eespool mainitud sätete kohaselt peavad olema märgitud hagiavalduses endas. Pealegi ei ole Üldkohtu ülesanne lisadest otsida ja kindlaks teha need väited ja argumendid, mida võib lugeda hagi aluseks olevateks, kuna lisadel on üksnes tõenduslik ja abistav ülesanne (vt Üldkohtu 17. septembri 2007. aasta otsus kohtuasjas T-201/04: Microsoft *vs.* komisjon, EKL 2007, lk II-3601, punkt 94 ja seal viidatud kohtupraktika).

113 See Euroopa Kohtu põhikirja artikli 21 ja kodukorra artikli 44 lõike 1 punkti c tõlgendus kohaldub ka vastuvõetavuse tingimustele repliigi puhul, mis kodukorra artikli 47 lõike 1 kohaselt on ette nähtud hagiavaldust täiendama (vt eespool punktis 112 viidatud kohtuotsus Microsoft *vs.* komisjon, punkt 95 ja seal viidatud kohtupraktika).

114 Käesolevas asjas on vaidlusalust arvamust repliigis märgitud vaid kahel korral. Kõigepealt on repliigis muid selgitusi toomata märgitud, et järeldus, millele vaidlusaluse arvamuse koostajad jõuavad teise ja kolmanda nõude vastuvõetavuse küsimuse analüüsimisel, on sama, mis on esitatud repliigis, jättes mainimata, millistele selle 13-leheküljelise lisa konkreetsetele punktidele viidatakse. Seejärel on repliigis välja toodud, et vaidlusalune arvamus põhjendab avaldust, mille kohaselt on õigus enda vastu mitte tunnistada ja õigus iga isiku privaatsfääri kuuluva tegevuse kaitsele suvapõhise sekkumise vastu põhiõigused, mis kuuluvad ühenduse õiguse üldpõhimõtete hulka. Järelikult tuleb vaidlusalust

arvamust võtta arvesse vaid seoses viimati mainitud asjaoluga (vt selle kohta Üldkohtu 24. mai 2007. aasta otsus kohtuasjas T-151/01: Duales System Deutschland *vs.* komisjon, EKL 2007, lk II-1607, punktid 78 ja 81).

Vaidlusaluste aktide tühistamise nõuete vastuvõetavus

115 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt võivad tühistamishagi esemeks olla EÜ artikli 230 tähenduses meetmed, mis tekitavad siduvaid õiguslikke tagajärgi hageja huve puudutaval viisil, muutes selgelt tema õiguslikku olukorda (Euroopa Kohtu 11. novembri 1981. aasta otsus kohtuasjas 60/81: IBM *vs.* komisjon, EKL 1981, lk 2639, punkt 9, ja Üldkohtu 18. detsembri 1992. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-10/92-T-12/92 ja T-15/92: Cimenteries CBR jt *vs.* komisjon, EKL 1992, lk II-2667, punkt 28).

116 Põhimõtteliselt ei saa seega vaidlustada vahemeetmeid, millega valmistatakse ette lõppotsust. Samas tuleneb kohtupraktikast, et vaidlustada võib ka ettevalmistava menetluse käigus tehtavaid toiminguid, mis on lõpptulemuseks teatavas muus menetluses kui see, mille eesmärk on luua komisjonile eeldused otsuse tegemiseks põhiküsimuses, ja mis omavad selliseid siduvaid õiguslikke tagajärgi, mis puudutavad hageja huve, tuues kaasa selge muutuse tema õiguslikus olukorras (eespool punktis 115 viidatud kohtuotsus IBM *vs.* komisjon, punktid 10 ja 11, ning Üldkohtu 7. juuni 2006. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-213/01 ja T-214/01: Österreichische Postsparkasse ja Bank für Arbeit und Wirtschaft *vs*. komisjon, EKL 2006, lk II-1601, punkt 65).

117 Komisjon väidab, et vaidlusaluste aktide tühistamise nõuded on vastuvõetamatud. Need aktid on puhtalt kontrolliotsuse rakendusaktid ja need ei muuda selgelt hagejate õigusliku olukorda.

118 Hagejad väidavad, et vaidlusalused aktid muutsid nende õiguslikku olukorda märkimisväärselt ja kahjustasid raskelt ja korvamatult nende põhiõigusi privaatsfääri austamisele ja enda kaitsele. Seega tuleb neid pidada vaidlustatavateks aktideks. Esiteks, kuna neid akte ei ole kontrolliotsuses ette nähtud, ei saa neid pidada selle otsuse rakendusaktideks. Teiseks ei oma meetme vorm tähtsust selles suhtes, kas see tekitab õiguslikult siduvaid tagajärgi. Vaidlusalused aktid on aga hagejatele siduvad, kohustades neid nimetatud akte järgima, et vältida neile määrata võidava trahvisumma suurendamist või isegi et vältida muude sanktsioonide kehtestamist. Need aktid on järelikult sarnased teabe nõudmisele vastavalt määruse nr 1/2003 artikli 18 lõikele 3, mis annab sellistele meetmetele sõnaselgelt vaidlustatava laadi. Kolmandaks piirasid vaidlusalused aktid hagejate võimalust end kaitsta konkurentsiuurimistes teistes kohtutes. Neljandaks tekitas otsus teha koopiad mitmest arvutifailist ja C arvuti kõvakettast õiguslikke tagajärgi, sest need andmekandjad sisaldasid selliseid isiklikke andmeid nagu kirjad, aadressid jne, mida kaitseb õigus privaatsfääri puutumatusele ja kirjavahetuse saladus.

119 Kõigepealt tuleb märkida, et vaidlusalusteks aktideks on vahemeetmed, mille ainus eesmärk on valmistada ette komisjoni lõplikku otsust, mille ta teeb EÜ artikli 81 lõike 1 alusel. Nende aktide alusel kopeeris komisjon teatavaid arvutifaile, mis leiti kontrollimise käigus, ning hankis selgitusi konkreetsete dokumentide kohta, mis leiti samuti kontrollimise käigus, selleks et kontrollida sellise faktilise ja õigusliku olukorra tegelikkusele vastavust ja ulatust, mille kohta tal oli juba teave olemas, st kahtlustatud kartellikokkulepe, ning eesmärgiga valmistada vajadusel ette seda olukorda käsitlev lõplik otsus.

120 Järgmiseks nähtub määruse nr 1/2003 artikli 20 lõike 2 punktidest c ja e, et nii mis tahes kujul koopiate või väljavõtete tegemine mis tahes andmekandjal olevatest äridokumentidest, mis kuuluvad ettevõtjale, kelle suhtes on määratud kontrollimine sama määruse artikli 20 lõike 4 kohaselt, kui ka ettevõtja töötajatelt või esindajatelt selgituste küsimine kontrollimise eseme ja eesmärgiga seotud dokumentide kohta, kujutavad endast selle otsuse rakendusmeetmeid, mille alusel kontrollimine määrati.

Kontrolliotsus ise nägi ette, et Nexans France pidi lubama inspektoritel teha koopiaid nendest äridokumentidest ja andma neile kohapeal „selgitusi kontrollimise eseme ja eesmärgi kohta” (vt eespool punkt 3).

121 Nagu komisjon õigesti väidab, eeldab määruse nr 1/2003 artikli 20 lõike 4 alusel määratud iga kontrollimine kindlat valikut dokumente, mida uurida ja vajadusel paljundada ning samuti kindlat valikut küsimusi, mida asjaomaste ettevõtjate töötajatelt või esindajatelt kontrollimise eseme ja eesmärgiga seonduvalt küsida. Need ettevõtjad peavad lubama komisjonil asjaomaseid dokumente paljundada ja töötajatel ning esindajatel nõutud selgitusi anda kontrollimise määramise otsuse alusel, mitte aga muude eraldiseisvate aktide alusel, mis kontrollimise käigus tehakse.

122 Määruse nr 1/2003 artikli 18 lõike 3 ja artikli 20 lõike 2 punktide c ja e võrdlemine võimaldab samuti järeldada, et kontrollimise käigus dokumentidest koopiate tegemine ja selgituste küsimine kujutavad endast kontrollimise määramise otsuste rakendusmeetmeid.

123 Nimelt on esiteks määruse nr 1/2003 artikli 18 lõikes 3 ette nähtud, et selle sätte alusel ettevõtjatelt teabe nõudmist võib iseseisvalt vaidlustada. Samas ei ole aga määruses nr 1/2003 midagi öeldud kontrollimise käigus selgituste küsimise ega dokumentidest koopiate tegemise kohta.

124 Teiseks nähtub määruse nr 1/2003 artikli 18 lõigetest 1 ja 3, et komisjon võib nende sätete alusel nõuda ettevõtjatelt ja ettevõtjate ühendustelt kogu vajalikku teavet. Mainitud määruse artikli 20 lõike 2 punkti e kohaselt võib aga komisjon nõuda selgitusi üksnes kontrollimise eseme ja eesmärgiga seonduvate asjaolude või dokumentide kohta.

125 Seega tuleb tõdeda, et kontrollimise käigus igast dokumendist koopia tegemist ja iga küsimuse esitamist ei saa pidada kontrollimise määramise otsusest eraldiseisvateks aktideks, vaid need on selle otsuse rakendusmeetmed.

126 Lõpuks tuleb rõhutada, nagu komisjon ka väidab, et ta ei oleks saanud hagejaid karistada selle eest, kui nad ei oleks lubanud tal asjaomaseid dokumente paljundada ja kui nad ei oleks andnud täielikku vastust küsimustele, mis inspektorid esitasid C-le, võtmata vastu otsust määruse nr 1/2003 artikli 23 lõike 1 punktide c ja d alusel. Selle otsuse peale, mis erineb nii kontrolliotsusest kui ka EÜ artikli 81 alusel tehtavast lõplikust otsusest, oleks saanud esitada hagi, mille raames oleks Üldkohus kontrollinud, kas asjaomaste dokumentide paljundamine ja selgituste nõudmine komisjoni poolt vaidlusaluste aktide alusel kahjustas hagejate põhiõigusi nende privaatsfäärile ja enese kaitsele, nagu nad seda väidavad.

127 Põhjendamaks oma väiteid, mille kohaselt tekitavad vaidlusalused aktid õiguslikult siduvaid tagajärgi, mis puudutavad nende huve, tuues kaasa selge muutuse nende õiguslikus olukorras, ja teise võimalusena, mis on ise lõpptulemuseks teatavas muus menetluses kui see, mille eesmärk on luua komisjonile eeldused otsuse tegemiseks põhiküsimuses eespool punktis 116 viidatud kohtupraktika tähenduses, viitavad hagejad Euroopa Kohtu 18. mai 1982. aasta otsusele kohtuasjas 155/79: AM & S Europe *vs.* komisjon (EKL 1982, lk 1575) ja Üldkohtu 17. septembri 2007. aasta otsusele liidetud kohtuasjades T-125/03 ja T-253/03: Akzo Nobel Chemicals ja Akcros Chemicals *vs.* komisjon (EKL 2007, lk II-3523).

128 Selles osas tuleb märkida, et nende kohtuasjade hagejad, milles tehti eelmises punktis viidatud kohtuotsused, väitsid komisjonis, et teatavad dokumendid, mida komisjon neilt nõukogu 6. veebruari 1962. aasta määruse nr 17 (esimene määrus [EÜ] artiklite [81] ja [82] rakendamise kohta) (EÜT 1962, 13, lk 204; ELT eriväljaanne 08/01, lk 3) alusel määratud kontrollimise raames või selle järgselt esitada palus, olid kaitstud advokaadi ja kliendi vahelise suhtluse konfidentsiaalsusega. Selles kontekstis leidiski kohus, et otsus, millega komisjon jättis rahuldamata kõnealuste dokumentide kaitse taotluse, tekitab asjaomastele ettevõtjatele õiguslikke tagajärgi, kuna see jätab nad ilma ühenduse õiguses ettenähtud kaitsest ning see on laadilt lõplik ja eraldiseisev konkurentsieeskirjade rikkumist tuvastavast lõplikust

otsusest (eespool punktis 127 viidatud kohtuotsus Akzo Nobel Chemicals ja Akcros Chemicals *vs.* komisjon, punkt 46; vt samuti selle kohta eespool punktis 127 viidatud kohtuotsus AM & S Europe *vs.* komisjon, punktid 27 ja 29–32).

129 Hagejad ei väitnud vaidlusaluste aktide vastuvõtmisel, et dokumendid, mida komisjon nende aktide alusel paljundas, või teave, mida ta nende alusel hankis, oleks olnud kaetud liidu õiguses ette nähtud kaitsega, mis on sarnane advokaatide ja klientide vahelise suhtluse konfidentsiaalsuse kaitsega. Kui komisjon otsustas teha nendest dokumentidest koopiad ja nõuda hagejatelt seda teavet, siis järelikult ta ei teinud otsust, mis oleks keelanud hagejatele seda kaitset.

130 Mis puudutab kontrollimise ajal paljundatud dokumente, siis tuleb meenutada, et hagejatele jäid originaaldokumendid kas paberil või elektrooniliselt ning neil on võimalik teada nende dokumentide laadi ja sisu. Sellest hoolimata ei nimetanud hagejad konkreetseid dokumente või dokumentide osi, mis on liidu õigusega kaitstud. Hagejad üksnes väidavad, et komisjonil ei olnud õigust neist dokumentidest koopiaid teha, et neid hiljem oma tööruumides uurida. Hagejate sõnul oleks tulnud neid dokumente uurida Nexans France'i ruumides, kuna komisjon tohib teha koopiaid vaid dokumentidest, mis on uurimise jaoks olulised. Seega tuleb tõdeda, et hagejad ei heida komisjonile ette seda, et viimane tutvus või paljundas teatavaid konkreetseid kaitstud dokumente, vaid hoopis seda, et ta uuris neid enda tööruumides Brüsselis, selle asemel et teha seda Nexans France'i ruumides, ja et ta säilitas neid kuni kontrollimise hetkeni.

131 Kontrollimise käigus C-le esitatud küsimustega seoses nähtub toimikust, et hagejad, keda saatsid nende advokaadid, ei avaldanud mingit vastuseisu sellele, et komisjon nõutud teavet saab. Nende küsimuste esitamisel ei saanud komisjon seega teha otsust keelduda andmast hagejatele liidu õigusega ette nähtud kaitset.

132 Eeltoodust tuleneb, et vaidlusaluseid akte ei saa pidada vaidlustatavateks aktideks. Nende aktide seaduslikkust saab kontrollida – lisaks eespool punktis 126 viidatud karistust määrava otsuse peale esitatud tühistamishagi raames – vaid hagi raames, mis on esitatud lõpliku otsuse peale, mille komisjon on teinud EÜ artikli 81 lõike 1 kohaselt. Kontrollimise läbiviimise tingimuste kohtulik kontroll kuulub tühistamishagi raamesse, mis on esitatud vajaduse korral lõpliku otsuse peale, mille komisjon on teinud selle sätte kohaselt (vt selle kohta Üldkohtu 20. aprilli 1999. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-305/94-T-307/94, T-313/94-T-316/94, T-318/94, T-325/94, T-328/94, T-329/94 ja T-335/94: Limburgse Vinyl Maatschappij jt *vs.* komisjon, EKL 1999, lk II-931, punktid 413 ja 414).

133 Pealegi, kui hagejad leiavad, et aktid, mille alusel komisjon tegi koopiad mitmest arvutifailist ja C arvuti kõvakettast, et uurida neid hiljem oma tööruumides, ning nõudis temalt kontrollimise käigus leitud dokumentide kohta selgitusi, on ebaseaduslikud ja et nendega tekitati neile kahju, mis toob kaasa liidu vastutuse, võivad nad esitada komisjoni vastu lepinguvälise vastutuse hagi. Niisugune hagi ei kuulu hagejate huve puudutavate siduvate õiguslike tagajärgedega liidu aktide kontrollimise süsteemi, vaid seda saab kasutada juhul, kui isik on kandnud kahju institutsiooni õigusvastase käitumise tõttu (vt selle kohta Euroopa Kohtu 12. septembri 2006. aasta otsus kohtuasjas C-131/03 P: Reynolds Tobacco jt *vs.* komisjon, EKL 2006, lk I-7795, punktid 82 ja 83).

134 Järelikult tuleb vaidlusaluste aktide tühistamise nõuded tunnistada vastuvõetamatuteks.

3. *Neljas kuni seitsmes nõue*

135 Nagu hagejad ka ise välja toovad, paluvad nad oma neljanda kuni seitsmenda nõudega Üldkohtul teha otsus kontrolliotsuse ja vaidlusaluste aktide võimaliku tühistamise tagajärgede suhtes.

136 Seega, nagu väidab ka komisjon, paluvad hagejad Üldkohtul võtta seisukoht võimaliku tühistava kohtuotsuse tagajärgede kohta, mis ühtlasi oleks ka komisjonile tehtav ettekirjutus selle kohtuotsuse täitmise kohta. Kuna Üldkohus ei ole EÜ artiklil 230 põhineva õiguspärasuse kontrolli raames pädev tegema deklaratiivseid kohtuotsuseid (vt selle kohta Euroopa Kohtu 9. detsembri 2003. aasta määrus kohtuasjas C-224/03: Itaalia *vs.* komisjon, EKL 2003, lk I-14751, punktid 20–22) või ettekirjutisi, isegi kui need on seotud nende kohtuotsuste täitmise üksikasjadega (Euroopa Kohtu 26. oktoobri 1995. aasta määrus liidetud kohtuasjades C-199/94 P ja C-200/94 P: Pevasa ja Inpesca *vs.* komisjon, EKL 1995, lk I-3709, punkt 24), tuleb hagejate nõue tunnistada ilmselgelt vastuvõetamatuks (vt selle kohta Üldkohtu 4. veebruari 2009. aasta otsus kohtuasjas T-145/06: Omya *vs.* komisjon, EKL 2009, lk II-145, punkt 23).

137 Kõigest eeltoodust tuleneb, et kontrolliotsus tuleb tühistada osas, milles see puudutab muid elektrikaableid kui vee- ja maa-alused kõrgepingekaablid ning nende muude kaablitega seotud materjale. Ülejäänud osas tuleb hagi rahuldamata jätta.

Kohtukulud

138 Üldkohus võib vastavalt kodukorra artikli 87 lõikele 3 juhul, kui osa nõudeid rahuldatakse ühe poole, osa teise poole kasuks või kui tegemist on eriliste põhjustega, otsustada kulude jaotuse või jätta kummagi poole kohtukulud tema enda kanda.

139 Kuna enamik hagejate nõudeid jäeti rahuldamata, tuleb otsustada, et hagejad kannavad lisaks enda kohtukuludele ka poole komisjoni kantud kohtukuludest.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (kaheksas koda)

otsustab:

1. **Tühistada komisjoni 9. jaanuari 2009. aasta otsus K(2009) 92/1, millega määratakse Nexans SA ja kõikide tema poolt otse või kaudselt kontrollitavate ettevõtjate, sealhulgas Nexans France SAS suhtes kontrollimine vastavalt nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määruse (EÜ) nr 1/2003 [EÜ] artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise kohta artikli 20 lõikele 4, osas, milles see puudutab muid elektrikaableid kui vee- ja maa-alused kõrgepingekaablid ning nende muude kaablitega seotud materjale.**

2. **Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.**

3. **Jätta Nexansi ja Nexans France'i kohtukulud nende endi kanda ning mõista nendelt välja pool Euroopa Komisjoni kohtukuludest.**

4. **Jätta pool komisjoni kohtukuludest tema enda kanda.**

Truchot Martins Ribeiro Kanninen

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 14. novembril 2012 Luxembourgis.

Allkirjad

Sisukord

Vaidluse aluseks olevad asjaolud 2

Menetlus ja poolte nõuded 4

Õiguslik käsitlus 6

1. Kontrolliotsuse tühistamise nõue 6

Esimene väiteosa, mis tugineb kontrolliotsusega hõlmatud tootevaliku liiga laiale ja ebamäärasele ulatusele 6

Sissejuhatavad märkused 7

Esimene etteheide, et kontrolliotsus ei ole asjaomaste toodete piiritlemise osas täpne 8

Teine etteheide, mille kohaselt oli komisjonil piisavalt veenvaid andmeid, et kahtlustada konkurentsieeskirjade rikkumist hagejate poolt, üksnes veealuste kõrgepinge elektrikaablite sektoris 9

Teine väiteosa, mis tugineb kontrolliotsuse liiga laiale geograafilisele ulatusele 14

2. Vaidlusaluste aktide tühistamise nõuded 15

Vastuvõetavus 15

Repliigile lisatud õigusliku arvamuse vastuvõetavus 15

– Esimene vastuvõetamatuse alus, mis tugineb Esimese Astme Kohtu kohtusekretäri ametijuhendi artikli 5 lõigete 3 ja 7 rikkumisele 15

– Teine vastuvõetamatuse alus, mille kohaselt ei põhjenda vaidlusalune arvamus repliigis sõnaselgelt esitatud argumente ja sisaldab selgitusi, mida seal ei ole toodud 16

Vaidlusaluste aktide tühistamise nõuete vastuvõetavus 17

3. Neljas kuni seitsmes nõue 19

Kohtukulud 20